

2. Člen 15(1) Direktive 90/619, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/96, v povezavi s členom 31 Direktive 92/96 je treba razlagati tako, da če zavarovalnica zavarovalcu ne posreduje informacije v zvezi z njegovo pravico do odstopa oziroma če zavarovalnica posreduje informacijo, ki je tako napačna, da je zavarovalcu odvzeta možnost uveljavljanja njegove pravice do odstopa v bistvu pod enakimi pogoji, kot bi to storil, če bi bila informacija pravilna, rok za uveljavljanje pravice do odstopa ne začne teči, tudi če se je zavarovalec seznanil z obstojem pravice do odstopa na druge načine.
3. Člen 15(1) Direktive 90/619, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/96, v povezavi s členom 31 Direktive 92/96 in člen 35(1) Direktive 2002/83 v povezavi s členom 36(1) te direktive je treba razlagati tako, da lahko zavarovalec po prenehanju pogodbe in po izpolnitvi vseh obveznosti, ki iz nje izhajajo, med katerimi je zlasti nakazilo odkupne vrednosti s strani zavarovalnice, še vedno uveljavlja svojo pravico do odstopa, če pravo, ki se uporablja za pogodbo, ne ureja pravnih učinkov neobstoja informacij v zvezi s pravico do odstopa ali posredovanjem napačne informacije.
4. Člen 15(1) Direktive 90/619, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/96, člen 35(1) Direktive 2002/83 in člen 185(1) Direktive 2009/138 je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, na podlagi katere mora zavarovalnica zavarovalcu, ki je uveljavljal svojo pravico do odstopa, povrniti le odkupno vrednost.
5. Člen 15(1) Direktive 90/619, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/96, člen 35(1) Direktive 2002/83 in člen 186(1) Direktive 2009/138 je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki določa triletni zastaralni rok za uveljavljanje pravice do pogodbenih obresti, povezanih z vračilom neupravičenih zneskov, ki jih zahteva zavarovalec, ki je uveljavljal svojo pravico do odstopa, če določitev takšnega roka ne ogrozi učinkovitosti pravice tega zavarovalca do odstopa, kar mora preveriti predložitveno sodišče v zadevi C-479/18.

(¹) UL C 294, 20.8.2018.

UL C 427, 26.11.2018.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. decembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Zadeva C-385/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Državne pomoči – Pojem – Javno podjetje, ki opravlja prevoz v železniškem prometu, v finančnih težavah – Ukrepi pomoči – Dodelitev finančne pomoči – Cilj – Neprekinjeno poslovanje javnega podjetja, ki opravlja prevoz v železniškem prometu – Dodelitev in udeležba v kapitalu tega javnega podjetja – Prenos kapitala na drugo javno podjetje – Merilo zasebnega vlagatelja – Obveznost predhodne priglasitve novih pomoči)

(2020/C 68/05)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnice: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

ob udeležbi: Ferrovie dello Stato Italiane SpA, Gestione Commissariale per Le Ferrovie del Sud Est e Servizi Automobilistici Srl a socio unico, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Izrek

1. Člen 107 PDEU je treba razlagati tako, da je s pridržkom preverjanj, ki jih mora opraviti predložitveno sodišče, mogoče tako dodelitev denarnega zneska javnemu podjetju, ki je v resnih finančnih težavah, kot neodplačen prenos celotnega deleža države članice v kapitalu tega podjetja na drugo javno podjetje, vendar v zameno za obveznost, da zadnjenavedeno podjetje odpravi kapitalsko neravnovesje v prvem podjetju, opredeliti kot „državno pomoč“ v smislu tega člena 107 PDEU.
2. Pravo Unije je treba razlagati tako, da če so ukrepi, kot je dodelitev denarnega zneska javnemu podjetju, ki je v resnih finančnih težavah, ali neodplačen prenos celotnega deleža države članice v kapitalu tega podjetja na drugo javno podjetje, vendar v zameno za obveznost, da zadnjenavedeno podjetje odpravi kapitalsko neravnovesje v prvem podjetju, opredeljeni kot „državna pomoč“ v smislu člena 107 PDEU, mora predložitveno sodišče sprejeti vse sklepe, ki izhajajo iz dejstva, da te pomoči niso bile priglašene Evropski komisiji, s čimer je bil kršen člen 108(3) PDEU in jih je zato treba šteti za nezakonite.

(¹) UL C 294, 20.8.2018.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. decembra 2019 – Patrick Grégor Puppinc in drugi/Republika Poljska, Evropska komisija, Evropski parlament, Svet Evropske unije, European Citizens' Initiative One of Us

(Zadeva C-418/18 P) (¹)

(Pritožba – Pravo institucij – Državlјanska pobuda „Eden izmed nas“ – Sporočilo Evropske Komisije, ki podaja zaključke in razloge za nesprejetje ukrepov, predlaganih v državljanski pobudi)

(2020/C 68/06)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Patrick Grégor Puppinc, Filippo Vari, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky, Jakub Baltroszewicz, Alicia Latorre Canizares, Manfred Liebner (zastopnika: R. Kiska, Solicitor, P. Diamond, Barrister)

Druge stranke v postopku: European Citizens' Initiative One of Us, Evropska komisija (zastopnik: H. Krämer, agent), Republika Poljska, Evropski parlament, Svet Evropske unije

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Patrick Grégor Puppinc, Filippo Vari, Jakub Baltroszewicz, Manfred Liebner, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky in Alicia Latorre Canizares nosijo svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

(¹) UL C 341, 24.9.2018.